

kan siges, at Forslaget set fra den tekniske Side ikke har været Genstand for nogen Kritik, som kan svække Tilliden til dets Grundprincip. Ligeledes er der heller ikke under Forhandlingen fremkommet noget, som har kunnet tjene til at afkræfte den fundamentale Betragtning, at Forholdene paa den nuværende Personbanegaard ere saa slette, at man ikke kan fortsætte med dem, saaledes som de ere. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) udtalte saaledes, at det er nødvendigt at gøre en Forandring, og at Forholdene paa Personbanegaarden ere uforsvarlige. Der blev af et andet æret Medlem spurgt, om da ikke Godsbanegaardens Flytning fra dens tidligere Plads har bevirket en Lettelse for Trafikken paa den gamle Banegaard. Jo, det har den naturligvis, og der skal for Udvalget blive forelagt nøjagtige Oplysninger i Enkelthederne med Hensyn til, hvorledes Forholdene stille sig for Trafikken før og efter Godsbanegaardens Flytning. Men selv med den Forbedring, som derved er naaet, ere Forholdene fremdeles meget vanskelige og sikkert ikke uden Fare. Det vilde visselig ikke være paa sin Plads at bibringe Publikum Forestillinger, der kunde gøre det angst og nervøst, men det er dog saa, at der har været Tilfælde, hvor Muligheden for en Kalamitet har været nærliggende, og det uden at man har kunnet lægge Personalet nogen Pligtforsømmelse til Last.

Jeg tror da, at ud fra disse forskellige Synspunkter, fortjener Forslaget i og for sig at finde al mulig Tilslutning. Indvendingerne og Kritikken rette sig da ogsaa mod noget andet: Spørgsmaalet om Pengene. Man siger, at det er en uhyre kostbar Foranstaltning, og at den er saa meget mere afskrækkende i Øjeblikket, da Finansernes Tilstand ikke er af de bedste. Ja, jeg behøver vistnok ikke at sige, at det sandelig ikke er med Fornøjelse, jeg forelægger et Forslag om Udgifter af dette Omfang. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds gennemgik i Gaar til Dels Sagens Forhistorie. Han viste, hvorledes Udgifterne i Aarenes Løb ere voksende, saa at sige for hver Gang en ny Plan er bleven forelagt for Rigsdagen, og lige som i en Slags Desperation endte han med at sige: Lad os dog hellere betale alle de 40 Mill. paa en Gang og saa faa Ende paa det hele, thi i modsat Fald risikere vi, at Ingeniørerne gaa hen og sætte endnu et Nul til. Ja, det er rigtigt, denne Sag er bleven bestandig dyrere og dyrere. Det

ærede Medlem gik 20 Aar tilbage i Tiden, jeg føler mig fristet til at gaa endnu længere tilbage; thi Sagens Historie er lærerig. Den første Bane, vi fik her i Landet, var Stykket fra Kjøbenhavn til Roskilde, hvilken Bane blev aabnet for Drift i 1847. Den blev ført ind til Kjøbenhavn over Valby, og Banegaarden her i Byen laa Syd for Vesterbrogade, meget nær paa samme Sted, hvor der nu er Tale om atter at lægge den hen. Der forblev Banegaarden indtil hen i Begyndelsen af 60erne, da man flyttede over paa den nuværende Plads. Hvad var Grunden til denne Flytning? Det var Hensynet til den ny tilkomne Nordbane, idet det var klart, at det vilde være af stor Betydning for Trafikken at have en Banegaard, hvor de to Linier mødtes. Spørgsmaalet blev da, hvorledes dette skulde ordnes, og man kastede da straks sit Blik paa den Løsning, der frembød sig som den umiddelbare, naturlige og i alle Henseender formaalstjenligste. Man vilde lade den gamle Banegaard blive liggende der, hvor den laa, Syd for Vesterbrogade og saa føre en Linie tværs over Vesterbrogade gennem Fæstningsterrainet — thi den Gang havde Kjøbenhavn jo endnu sine Fæstningsværker fuldt staaende — ud til Østsiden af Søerne og derfra over Triangelen videre Nord paa. Der skulde anlægges Stationer eller Holdepladser Nord for Vesterbrogade, ved Nørrebro og Østerbro. Saaledes vilde man med eet Slag have skabt det, som er den ideale Linie, en Bane, som havde en Række af Berøringspunkter med Byens forskellige Dele og var egnet til at drives med gennemgaaende Trafik over hele Linien. Denne Plan blev ogsaa foreløbig approberet af Indenrigsministeren og ansaa for at være den, der skulde gennemføres. Men saa begyndte der at rejse sig Indvendinger — og for Resten fuldt begrundede Indvendinger — mod at skære Vesterbro- og Nørrebrogade i Niveau. Der blev da udarbejdet en ny Plan, som gik ud paa at føre Banen under disse to Færdsselsaarer. Den Bekostning, som foranlediges derved, vilde medføre, at den samlede Udgift steg med et Beløb af 600,000—700,000 Rigsdaler, men det var for dyrt, og saa valgte man at flytte. Det var den Sum, for hvilken man den Gang kunde have faaet den Ordning, som man senere maa give Millioner for at tilvejebringe. Naturligvis vilde man ikke ved en saadan Linie have løst alt paa en Gang, saa at der intet videre var at foretage. Men i sine Grundtræk vilde man have opnaaet den Ordning, som senere